

امان بیگ

امان بیگ (a.man.beyg)، شاهزاده نسیموف، روستای پارشنیو در ناحیه شغنان از استان بدخشان تاجیکستان ۱۹۴۶ - همانجا ۱۹۹۳م، شاعر تاجیکستانی. در ۱۹۷۳م زبان و ادبیات فارسی تاجیکستانی را در دانشگاه دولتی تاجیکستان به پایان برد. نخستین اشعار، مقاله ها و رساله هایش در دوره دبیرستان در روزنامه های بدخشان شوروی، جوانان تاجیکستان، معارف و مدنیت و تاجیکستان شوروی منتشر می شد. شعرهای بعدی وی در ماهنامه های صدای شرق، پامیر و فرهنگ به چاپ می رسید. در ۱۹۸۷م نخستین مجموعه اشعارش در انتشارات ادیب منتشر گشت. طبیعت زیبای تاجیکستان، آیینهای مردم کوهستان و پاسداری از اصالت زبان و فرهنگ تاجیکی از درون مایه های اصلی آثار او است. امان بیگ از ۱۹۹۱م به عضویت کانون نویسندگان تاجیکستان درآمد. برادرش سلطان شاهزاده نیز شاعر است.

منابع: خورشیدهای گمشده، ۳۰؛ شعر غرق خون، ۶۴؛ روزنامه دخشان شوروی، سپتامبر ۱۹۹۳م؛ روزنامه دل، ۱۹۸۷.

قبادیانی

Амонбек

Амонбек, Шохзода Насимов, рустои Поршневи ноҳияи Шуғнони вилояти Бадахшони Тоҷикистон, 1946 - 1993, ҳамон ҷо; шоири тоҷикистонӣ. Дар 1973 забону адабиёти форсии тоҷикиро дар Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ба поён бурд. Нахустин ашъор, мақолаҳо ва рисолаҳояш дар давраи дабиристон дар рӯзномаҳои “Бадахшони Советӣ”, “Қавонони Тоҷикистон”, “Маориф ва маданият” ва “Тоҷикистони Советӣ” ҷамъакарда мешуд. Шеърҳои баъди вай дар моҳномаҳои “Садои Шарқ”, “Помир” ва “Фарҳанг” ба ҷоп мерасид. Дар 1987 нахустин маҷмуаи ашъораш ар интишороти “Адиб” мунташир гашт. Табиати зебои

Тоҷикистон, ойинҳои мардуми кӯҳистон ва посдори аз асолати забону фарҳанги тоҷикӣ аз дарунмояҳои аслии осори ӯст. Амонбек аз 1991 ба узвияти Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон даромад. Бародараш Султон Шохзода низ шоир аст.

Манбаъҳо: Хуршедҳои гумшуда, 30; Шеъри ғарқи хун, 64; рӯзномаи “Бадахшони Советӣ”, сентябри 1993; рӯзномаи “Дил”, 1987.

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. – Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, саҳ. 129.